

Slavnost Nejsvětějšího Těla a Krve Páně – rok B (2024)

1. čtení – Ex 24,3-8

To je krev smlouvy, kterou s vámi sjednal Hospodin.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš přišel a sdělil lidu všechna Hospodinova slova a ustanovení. Lid odpověděl jedním hlasem: „Splníme všechno, co mluvil Hospodin!“ Mojžíš pak všechna Hospodinova slova napsal; časně zrána pak vstal a postavil pod horou oltář a dvanáct pamětních kamenů podle dvanácti kmenů Izraele. Poslal jinochy z izraelských synů, aby obětovali celopaly a přinesli býčky jako pokojné oběti Hospodinu. Mojžíš vzal polovici krve, vлил ji do obětních misek a (zbylou) polovicí krve postříkal oltář. Pak vzal knihu smlouvy a četl ji nahlas lidu. A oni řekli: „Poslušně splníme všechno, co mluvil Hospodin.“ Potom vzal Mojžíš krev, pokropil lid a řekl: „Hle, to je krev smlouvy, kterou s vámi sjednal Hospodin podle všech těchto slov.“

Mezizpěv – Žl 116,12-13.15+16bc.17-18

Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo.

Čím se odplatím Hospodinu
za všechno, co mi prokázal?
Vezmu kalich spásy
a budu vzývat jméno Hospodinovo.

Drahocenná je v Hospodinových očích
smrt jeho zbožných.
Jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice,
rozvázal jsi moje pouta.

Přinesu ti oběť díky, Hospodine,
a budu vzývat tvé jméno.
Splním své sliby Hospodinu
před veškerým jeho lidem.

2. čtení – Žid 9,11-15

Krev Kristova očistí naše svědomí.

Čtení z listu Židům.

Bratři! Kristus přišel jako velekněz budoucích hodnot; prošel stánkem větším a dokonalejším, který není udělán (lidskýma) rukama, to je: nenáleží k tomuto stvořenému (světu), a vešel jednou provždy do svatyně, ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a tím nám získal věčné vykoupení. Jestliže už (samo) pokropení krví kozlů, býků a popel z jalovice posvěcuje ty, kteří jsou nečistí, k čistotě těla, čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha sám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí naše svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému. A proto on je prostředníkem nové smlouvy. Svou smrtí dal zadostiučinění za hříchy (spáchané) v době, kdy ještě platila dřívější úmluva. Tím se povoláním dostává (splnění) slibu o věčném dědictví.

Mezi 2. čtení a zpěv před evangeliem se může vložit SEKVENCE Chval, Sióne, Spasitele ...; buď celá, nebo třeba jen od slov Chléb andělský...

SEKVENCE

Chval, Sióne, Spasitele,
chval Pastýře z duše celé
hymnami a písněmi.

Boha člověk nedochválí.
I nejodvážnější chvály
před ním úctou oněmí.

Budiž dán dík spravedlivý;
životodárný a živý
chléb dnes budiž oslaven.

Chléb, jež u jednoho stolu
jedlo dvanáct apoštolů
z rukou Páně v onen den.

Plně, zvučně at' zní chvála,
jíž se duše rozjásala
vděkem k Bohu nad námi.

Dnes bud' s láskou vzpomínáno,
jak poprvé bylo dáno
k hodům lásky pozvání.

Hostina nového Krále
novou smlouvou nenadále
končí provždy starý čas.

Místo stáří novost dýchá,
pravda pod lží neutichá,
noc ozářil prudký jas.

Kriste, slov tvých pamětlivi:
„Co já činím, činite i vy,“
památku tvou slavíme.

Dle tvé vůle k naší spáse
spočívá i oběť naše
ve chlebu a ve víně.

Křesťanům je pravda dána:
Chléb se stává tělem Pána,
víno jeho krví jest.

Duch nechápe, nevidí to,
co je živé víře vryto
nad řád běžných lidských cest.

Pod různými způsoby
v znameních skryt žije s námi
nejdražší dar na zemi.

Nápoj krve, pokrm těla,
v každém Krista plnost celá
přes dvě různá vzezření.

Vezmi z něho, bude celý.
Nezlomí se, nerozdělí,
nedotčen, ač přijímán.

Přijmeš ty a přijme jiný,
přijat ústy nesčetnými
trvá tak, jak byl nám dán.

Dobří, špatní přijímají,
úděl nestejný však mají,
život nebo prokletí.

Špatným smrt a dobrým žití,
hled', jak různé mohou býti
plody téhož přijetí.

Když kněz svátost v rukou láme,
věř, že změna nenastane,
že i ve zlomečku máme
to, co celek ukrývá.

To jen tvářnost změnila se.
Svátost přetrvává v čase
v neměnné síle i kráse,
živá, věčná, zářivá.

* Chléb andělský dostáváme,
pokrm na cestu v něm máme,
jídlo Božím dětem dané,
chléb, jenž neháže se psům.

Chléb v obrazech zvěstovaný,
jako Izák v obět' daný,
Beránek obětovaný,
mana daná praotcům.

Pastýři náš, chlebe pravý,
smiluj se, vrať duším zdraví,
chraň nás, Pane obětavý,
dej nám poznat v světle slávy
věčný život v nebesích.

Všemohoucí, Svrchovaný,
kéž zasedneš k stolu s námi,
kéž jsme, Kriste milovaný,
spoludědici nazváni,
účastníky svatých tvých.

Zpěv před evangeliem – Jan 6,51

Aleluja. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe, praví Pán; kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Aleluja.

Evangelium – Mk 14,12-16.22-26

To je mé tělo. To je má krev.

Slova svatého evangelia podle Marka.

První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci (Ježíše): „Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?“ Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města a (tam) vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, v kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?' On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři!“ Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy: „Vezměte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „To je má krev, (krev) nové smlouvy, která se prolévá za všechny. Amen, pravím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít v Božím království.“ Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

Homilie

Pane Ježíši, pomoz mi pochopit, že jen s Tebou mohu překonat všechny strach a úzkosti, když opravdu věřím, bezmezně Ti důvěřuji a Ty mě naplníš svým pokojem.

Milované děti! Dnes – v den vašeho prvního svatého přijímání procházíte nejdůležitější zkouškou lásky, věrnosti a důvěry v Pána Ježíše.

Na toto setkání jste se celý rok připravovali, pilně učili a odpovídali na otázky a pravdy víry; dnes jste přinesli tři znamení křesťanské iniciace na cestě víry: **růženec, svíčku a modlitební knížku** a včera jste podruhé prožili dar svátosti pokání a omluvili

jste se Bohu a svým blízkým. A to vše proto, abych dnes v našem krásně vyzdobeném chrámu obstál v nejdůležitější zkoušce věrnosti a řekl: *Celé své srdce dávám jen Tobě a chci, abys zůstal mým nejlepším Přítelem na celý život!*

Připomeňme si! Slavnost prvního svatého přijímání je to setkání s největší Láskou vašeho života – a tato láska se jmenuje JEŽÍŠ!

Dnes dostanete jeden dárek - ten nejdůležitější a nejcennější. Bez něj by nebyla slavnostní mše svatá, nebylo by tolik příprav a výzdoby, nebylo by tolik hostů. Tímto darem je **první svaté přijímání. – Eucharistie je největší dar lásky přijatý od Pána Ježíše!** Pán Ježíš je náš nejlepší přítel, protože On nás nikdy nezradil, nepodvedl, nelhal nám a neurazil – a proč? Protože každého z nás opravdu miluje a na každém z nás mu velmi záleží! To pro nás tolik trpěl, byl přibit na kříž a vstal z mrtvých!

Pamatujte, že toto je skutečný příběh naší spásy, ne nějaká vymyšlená pohádka! Každé dítě má největší radost a uspokojení, když dodrží slovo, je věrné a svého kamaráda nikdy nezradí a nepodvede.

To vám dnes, moji drazí, přeji, abyste v této věrnosti Pánu Ježíši vydrželi po celý svůj život. Protože největším štěstím každého člověka – malého i velkého – je být upřímný a pravdomluvný, slušný a čestný, který nezklame svého Největšího Přítele. A i když udělá chybu, vždy se vrátí ke svému příteli Ježíši – omluví se ve svátosti smíření a znovu vyzná svou lásku, protože Ježíš řekl:

„ Vytrvejte v mé lásce!

Kdo vytrvá do konce, bude spasen!“

Drazí rodiče!

Slavnost prvního svatého přijímání je to oslava pro celou rodinu. Nejcennějším darem, který darujete svým dětem, je víra, která dává nejvyšší smysl naší existenci. Svátost křtu svatého, o kterou jste před několika lety požádali církev pro své děti, vám uložila těžký, ale krásný závazek - stát se prvními kazateli

evangelia a učitelé víry pro své děti. Vy, rodiče, nesete velkou zodpovědnost. Pokud svým dětem nedáte Boha, pokud neukážete křesťanský význam lidského života, který vyplývá z vaší víry v Boha – všechno ostatní, co jim dáte, nebude mít žádnou větší cenu ani základ.

Proto vás, drazí rodiče, vybízím, abyste jim svým životem ukazovali cestu k Bohu, aby ve vás mohli mít skutečný vzor. Nechte děti podílet se na tom, co je i pro vás důležité. Přicházejte s dětmi na mši svatou, aby viděli, jak se modlíte, jak se zpovídáte, jak prožíváte svaté přijímání.

Vaše svědectví udělá a řekne v jejich životech více než mnohé katecheze. Buďte spolu v prožívání víry, protože doprovázení dětí a vaše přítomnost s nimi – dnes v tak slavnostní den, je moc důležitá, ale i později, když budou možná „dělat“ první pátky v měsíci, kdy přijdou na bohoslužby, na náboženství a další roky s vírou a díkyvzdáním budou se setkávat s Pánem Ježíšem ve svatém přijímání. To pro vás bude největší zkouška lásky a největší radost a zadostiučinění, že jste své děti správně ve víře vedli. Prosme dnes společně s dětmi Pána Ježíše v modlitbě:

Pane Ježíši Kriste, přijď dnes do mého srdce, nakrm mě jídlem ze své ruky, naplň mě svou láskou a pokojem, abych v tvých rukou vždy cítil se jistě a bezpečně a staň se mým nejlepším Přítelem navždy. Jenž žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.